

До г-н Боил Банов
Министър на Културата на
Република България
dsm.directive@mc.government.bg

СТАНОВИЩЕ

от сдружение Цифрова Република,
с адрес: гр. София, ул. Цанко Церковски 80,
представявано от Ана Лазарова

Относно: **Консултация за транспонирането на Директива (ЕС) 2019/790 на Европейския парламент и на Съвета относно авторското право и сродните му права в Цифровия единен пазар и за изменение на директиви 96/9/ЕО и 2001/29/ЕО, КОНСУЛТАЦИОНЕН ДОКУМЕНТ № 3**

Уважаеми г-н Министър,

С настоящото изразяваме становището на сдружение Цифрова република по **КОНСУЛТАЦИОНЕН ДОКУМЕНТ № 3 относно Дял III и Дял IV на Директива (ЕС) 2019/790** на Европейския парламент и на Съвета относно авторското право и сродните му права в Цифровия единен пазар и за изменение на директиви 96/9/ЕО и 2001/29/ЕО.

Цифрова република е сдружение, чиято мисията е да отстоява цифровите права на гражданите и най-вече свободата на информация в интернет. Един от начините да постигнем тази мисия е чрез промотирането на свободния достъп до новини, информация, образование и култура, както и защита на свободата на изразяване. В това си качество сдружението защитава интересите на потребителите и ползвателите в сферата на образованието и културното наследство.

Съдържание:

I. Дял III – МЕРКИ ЗА ПОДОБРЯВАНЕ НА ЛИЦЕНЗИОННИТЕ ПРАКТИКИ И ЗА ГАРАНТИРАНЕ НА ПО-ШИРОК ДОСТЪП ДО СЪДЪРЖАНИЕ	4
1. Глава 4 – Произведения на изобразителното изкуство, които са обществено достояние	4
1.1. По какъв начин следва да се транспонира разпоредбата на в българското законодателство?	4
II. Дял IV – “МЕРКИ ЗА ПОСТИГАНЕ НА ДОБРЕ ФУНКЦИОНИРАЩ ПАЗАР ЗА АВТОРСКИ ПРАВА	5
2. Глава 1 – “Права върху публикации”, Чл. 15 – “Закрила на публикациите в пресата при използването им онлайн”	5
II.1. Как следва да се разбира понятието за „много кратки откъси“, които остават извън дадената с чл. 15 закрила?	5
3. Член 17 – „Използване на закриляно съдържание от доставчици на онлайн услуги за споделяне на съдържание“ – допълнителни въпроси	7
1.1. Как разбирате „най-добрите усилия“ по смисъла на чл. 17 от Директивата?	7
1.2. По какъв начин да се транспонират изключенията, предвидени в полза на потребителите на платформите?	7
1.3. Как следва да функционира механизмът за разглеждане на оплакванията на потребителите?	10
ДОПЪЛНИТЕЛНИ ВЪПРОСИ	13
1. Член 15 – “Права върху публикации”, Чл. 15 – “Закрила на публикациите в пресата при използването им онлайн – допълнителни въпроси	13
1.1. Ефективна уредба на всички приложими изключения и ограничения.	13
2. Член 17 – “Използване на закриляно съдържание от доставчици на онлайн услуги за споделяне на съдържание” – допълнителни въпроси	14
2.1. Последващо уточняване на кръга на адресатите	14
2.2. Уточняване на правата на използване, които платформата ще придобива, съответно които са разрешени на потребителите в рамките на механизма на Член 17	14
2.3. Отрочаване на използването на инструменти за автоматично филтриране	14
2.4. Уточняване на задълженията на правоносителите за предоставяне и маркиране на съдържание, както и за уведомяване (напр. Съображение 66) и обвързването им с механизма на освобождаването на отговорност.	15

2.5. Ефективно имплементиране на забраната за общ мониторинг – Член 17(8). 15

I. Дял III – МЕРКИ ЗА ПОДОБРЯВАНЕ НА ЛИЦЕНЗИОННИТЕ ПРАКТИКИ И ЗА ГАРАНТИРАНЕ НА ПО-ШИРОК ДОСТЪП ДО СЪДЪРЖАНИЕ

1. Глава 4 – Произведения на изобразителното изкуство, които са обществено достояние

Член 14 касае използването на неоригинални материали, възникнали в резултат на репродукция на произведения и други предмети извън предвиденото в член 14. Причината за съществуването на Член 14 е наличието в редица държави членки на ЕС на сродни права в полза напр. на фотографи за създадените от тях буквални репродукции на произведения с изтекли авторски права, които са обществено достояние, т.е. това е допълнителен слой на защита за фотографски произведения, които не отговарят на критериите за оригиналност, необходим за защита на авторските права, но съществуването на такава защита застрашава нормалния процес по дигитализация и предоставяне на достъп на публиката до културно наследство, което е обществено достояние.¹

1.1. По какъв начин следва да се транспонира разпоредбата на в българското законодателство?

Българското законодателство към настоящия момент не съдържа разпоредби, уреждащи допълнителен слой на защита със сродни права върху цифровизираните версии на обекти с изтекли авторски права. Въпреки това би било удачно да се въведе обща разпоредба под формата на **алинея 2 на Член 34 от ЗАПСП**, която изрично да уточнява, че не се допуска възникване на сродни права върху реалистични копия и репродукции на произведения на авторско право, които са обществено достояние, освен ако самите копия или репродукции не са оригинални като резултат от творческата дейност на създателя им.

¹ Виж Margoni, Thomas, The Digitisation of Cultural Heritage: Originality, Derivative Works and (Non) Original Photographs (December 3, 2014). Досъпно на: <https://ssrn.com/abstract=2573104>

II. Дял IV – “МЕРКИ ЗА ПОСТИГАНЕ НА ДОБРЕ ФУНКЦИОНИРАЩ ПАЗАР ЗА АВТОРСКИ ПРАВА

2. Глава 1 – “Права върху публикации”, Чл. 15 – “Закрила на публикациите в пресата при използването им онлайн”

Безспорно е, че разпоредбата на Член 15 е създадена за това „да накараме *Google* да плаща“² за съдържанието, което показва в малките откъси (снипети), основно в своя агрегатор на новини. Въпреки това не трябва да се забравя, че специалните адресати на разпоредбата – доставчиците на услуги на информационното общество, така, както са уредени в Директива (ЕС) 2015/1535, са **достатъчно широко очертани**, за да обхващат и доставчиците на съдържание, включително самите издатели на новини. В този смисъл разпоредбата на Член 15 е в състояние да **ограничи разпространението на новини** по принцип и между онлайн вестниците в частност, и доколкото обхватът ѝ **надхвърля обхвата на авторскоправната защита**, към нейната транспозиция трябва да се подхожда изключително предпазливо, защото залог е упражняването на фундаментални права като право на достъп до информация и свобода на пресата.

По отношение въпроса в Консултационен документ №3:

II.1. Как следва да се разбира понятието за „много кратки откъси“, които остават извън дадената с чл. 15 закрила?

Понятието трябва да е дефинирано **широко** и **гъвкаво**, така че да може да се преценява в съответствие с целта и начина на използване и обстоятелствата по всеки конкретен случай. Следва да се дефинира **долна, а не горна граница** на дължината / количеството съдържание, което дефиницията ще обхване. Това е изключително важно за насърчаване на достъпа до информация и свободата на изразяване.

Освен това следва да се предвиди възможност „много кратки откъси“ да обхваща и цели произведения – напр. **изображение**, както и част от **видео или друга медия**. Свободата на разпространение и достъп до новини не трябва да се ограничава до писмен текст.

Освен тази точка, бихме желали на повдигнем още един изключително важен въпрос, особено в контекста на заварената българска законодателна практика **изключенията** и ограниченията да се отнасят за авторските права по силата на Член 24 от ЗАПСП, но не и за някои (или всички, какъвто е случаят с т. 9 в полза на институциите за културно наследство) сродни права. Тази практика е дискриминационна по отношение на част от правоносителите – авторите, и предпоставка за създаване на правна несигурност за всички участници на пазара. Към новото сродно право съгласно Член 15 от Директивата следва да се отнасят всички приложими изключения и ограничения, както изисква и самият текст на параграф 3 на Член 15.

² <https://www.handelsblatt.com/politik/international/schutz-geistigen-eigentums-bis-2016-eu-plant-urheberrechtsabgabe-im-internet/10900130.html>

Съгласно инструкциите на Министерство на културата в Консултационния документ №3 по Консултация за транспонирането на Директива (ЕС) 2019/790 на Европейския парламент и на Съвета относно авторското право и сродните му права в Цифровия единен пазар и за изменение на директиви 96/9/ЕО и 2001/29/ЕО, **настоящото становище ще бъде допълнено от отделен документ, съдържащ допълнителните въпроси** по повод транспонирането на член 15 директивата.

3. Член 17 – „Използване на закриляно съдържание от доставчици на онлайн услуги за споделяне на съдържание“ – допълнителни въпроси

1.1. Как разбирате „най-добрите усилия“ по смисъла на чл. 17 от Директивата?

Според Директивата прагът за това, което представлява „най-добри усилия“, ще варира в зависимост от фактори като вида на спорното съдържание, разходите за изчистване на правата за това съдържание и вида, размера и аудиторията на услугата. Член 17, параграф 5 предоставя неизчерпателен списък на факторите, които следва да бъдат оценени в светлината на принципа на **пропорционалност**.

„Най-добрите усилия“ следва да се предвиждат в два различни контекста:

- единият е за целите на получаване на разрешение от правноносителите (параграф 4(a));
- другият е за целите на гарантиране на неналичност на незаконно съдържание по силата на параграф 4 (б) от Директивата. Съображение 66 допълва критериите, които следва да се вземат предвид, за да се приеме, че са предприети „всички възможни усилия в съответствие с високите секторни стандарти за дължима професионална грижа“. Това условие трябва да бъде оценено в светлината на принципа на пропорционалност и като се вземат предвид фактори като:
 - вида, размера и аудиторията на услугата;
 - вида на въпросното съдържание;
 - развиващото се състояние на техниката по отношение на съществуващите средства, включително потенциални бъдещи разработки;
 - цената на подходящи и ефективни средства за контрол на съдържанието;
 - преценка дали доставчикът е предприел всички стъпки, които добросъвестен оператор би предприел, за да постигне предотвратяване на наличието на неразрешени произведения или други обекти на своя уебсайт, като се вземат предвид най-добрите практики в отрасъла.

Бихме искали да обърнем внимание, че дефиницията на това понятие е тясно свързана с дефиницията на **други понятия**, които представляват други елементи от сложния фактически състав на освобождаване от отговорност по Чл. 17, параграф 4. Такива са:

- какво е „**достатъчно обосновано уведомление от страна на правноносителите**“;
- какво е „**подходящи и ефективни средства**“ и т.н.

1.2. По какъв начин да се транспонират изключенията, предвидени в полза на потребителите на платформите?

Изключенията, заложи в параграф 7 биват „промотирани“ от опционални изключения в Директива 2001/29/ЕО, в **задължителни** изключения (Съображение 70). Тук трябва да се направят две много важни уточнения:

- действието на новите задължителни изключения не бива да се ограничава само до „потребителите на платформите“. Очевидно потребителите на „доставчиците

на онлайн услуга за споделяне на съдържание“ по смисъла на Директивата и тези на платформите извън кръга на Член 2, параграф 6, са едни и същи лица, извършващи едни и същи действия в една и съща среда (онлайн). Разликата в уредбата по отношение на свободата на изразяване на един потребител във *Facebook* спрямо тази на друг потребител в Уикипедия или произволен интернет форум, е не само лишена от правна логика, но и потенциално дискриминативна. Абсурдно е свободата на цитиране или окарикуриране да зависи от бизнес модела на медията, в която определено лице изразява своето мнение, споделя новини или критични коментари.

- Националният законодател не трябва да се ограничи с изключенията за цитат и пародия, изрично изредени в параграф 7. Съображение 70 изисква да се подсигури прилагането на изключенията, **„които гарантират свободата на изразяване на ползвателите“** във връзка с основните права на гражданите на ЕС, уредени в Хартата на основните права в ЕС.

Задължителните изключения, предвидени в Параграф 7, следва да се транспонират **цялостно**, в обема, предвиден в Директива 2001/29/ЕО, което е горната ограничителна граница за обема на изключение по смисъл на европейското *acquis* и по-конкретно – на Член 25 от новата **Директива (ЕС) 2019/790**. В случая с първото изключение по параграф 7 е силно вероятно да се наложи надхвърляне на този обем.

1.2.1. Цитиране, критика, обзор

Изключението за цитат е задължително по силата на Бернската конвенция, с оглед което едва ли има държави членки, където то не съществува. Въпреки това следва да се прецени какъв е обемът на позволените „коментар“ и „обзор“ съгласно параграф 7, доколкото изглежда изключението е формулирано така, че да надхвърли обема на Член 5.3.(г) от Директива 2001/29/ЕО. Вероятно е да се наложи ревизия на изключението по Член 24, ал.1, т.2 от ЗАПСП.

1.2.2. Използване за целите на карикатурата, пародията или имитацията

Според **Директива 2019/790**, мерките, предприети от доставчици на онлайн услуги за споделяне на съдържание в сътрудничество с правноносителите, *„не следва да засягат прилагането на изключенията или ограниченията на авторското право, включително по-специално онези, които гарантират свободата на изразяване на ползвателите. На потребителите следва да се позволява да качват и да предоставят достъп до съдържание, генерирано от потребители за конкретните цели на цитиране, критика, рецензиране, карикатура, пародия или имитация. Това е особено важно за целите на постигане на баланс между основните права, провъзгласени в Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-долу „Хартата“), по-специално свободата на изразяване и свободата на изкуствата, както и правото на собственост, включително на интелектуална собственост. Поради това тези изключения и ограничения следва да станат задължителни, за да се гарантира, че ползвателите*

получават еднаква защита в целия Съюз." (Съображение 70). Пародийното изключение следва да се въведе в пълен обем за всички, доколкото става задължително.

1.2.3. Други изключения, олицетворяващи упражняване на основни човешки права

Сред ограниченията, съдържащи се в член 5 от Директива 2001/29/ЕО, които биха могли да получат задължителен статут въз основа на това, че **отразяват основните права и свободи**, залегнали в Хартата на ЕС и Европейската конвенция за правата на човека, се смятат:

- **цитатът** (член 5, параграф 3, буква „г“);
- **двете изключения за споделяне на новини** (член 5, параграф 3, буква „в“);
- **използване на политически речи, както и откъси от публични лекции** (член 5, параграф 3, буква „е“);
- **пародията** (член 5, параграф 3, буква „к“);
- използване за **образователни и научни цели** (член 5, параграф 3, буква „а“);
- използване **от хора с увреждания** (член 5, параграф 3, буква „б“).

В допълнение на пародийното изключение, в България са транспонирани едва частично информационните изключения по член 5, параграф 3, буква „в“. В момента те обхващат като бенефициери единствено масмедията, което ограничение не съществува в съответната разпоредба на Директива 2001/29/ЕО. Считаме за целесъобразно тези изключения да обхващат потребителското съдържание онлайн.

1.2.4. Други изключения, придобиващи голяма важност в контекста на режима на член 17

Изключение, което е част от опционалните изключения съгласно Директива 2001/29/ЕО, традиционно се ползва с *de minimis* статут и не е транспонирано в България, но се очертава да добие изключителна важност с оглед същественото значение за упражняването на комуникационните основни човешки права на потребителите в контекста на механизмите, въведени с чл. 15 и чл. 17 от Директивата, е **„случайно включване на произведение или на друг закрилян обект в друг продукт“** (чл. 5, ал. 3, б. „и“ от Директивата от 2001 г.). Това изключение би направило свободно например включването в сцена, заснета на улицата, на билборд, съдържащ визия, обект на авторско право, или включването в документален филм на чуваща се на фона музика.

Близко до житейската логика е случайното включване да не бъде третирано като нарушение на авторското право. Това е валидно в особена степен в епоха, когато **всеки Интернет потребител може да има активна роля в документиране на обществено значими събития**. Заглушаването на гражданските гласове заради случайно попаднали в подобни хроники защитени произведения очевидно противоречи на закрилата на основното човешко право на изразяване. Според американското право, подобно случайно включване е безспорно проявление на *fair use*. Съществуването на изрично изключение за „случайно включване“ би облекчило опасенията на правозащитните организации, че новите изисквания за недопускане от страна на платформите на качване на защитено съдържание от потребителите е в състояние да **ограничи**

разпространението и цензурира напр. записи от протести, защото на тях се чува фонова музика.

Следва да се обърне внимание на обстоятелството, че изключенията не са единствената хипотеза на законосъобразно използване на чуждо защитено съдържание от страна на потребителите, която се нуждае от изрична закрита по смисъла на 17 (7). Такива са също:

- **използване на договорно основание**

Потребителят може да използва чуждо съдържание на договорно основание, напр. по силата на неизключителен лиценз. Така например, музикант може да сложи в композицията си предварително закупен семпъл, който в последствие ще се яви в повече от една композиция. Тази хипотеза обхваща и използването на чуждо съдържание на базата на стандартни лицензи, включително свободни такива.

- **използване на законово основание**

Освен изрично повдигнатия въпрос за изключенията от авторското право, налице са и други хипотези на законосъобразно използване на чуждо съдържание от потребителите – напр. използването на произведения, които са обществено достояние. Анекдотичен пример в тази насока е случаят, в който *YouTube* механизмът *ContentID* блокира видео с включени кадри от НАСА. НАСА освобождава всичките си материали директно като обществено достояние чрез инструмента *CC0*, но алгоритъмът разпознава въпросните кадри като защитено съдържание, тъй като са част от клип на *Pink Floyd*.

Считаме, че за всички тези случаи трябва да се разработят ефективни механизми за защита на потребителските права, така че **да не се допуска** блокиране на законосъобразно потребителско съдържание.

Съгласно инструкциите на Министерство на културата в Консултацияния документ №3 по Консултация за транспонирането на Директива (ЕС) 2019/790 на Европейския парламент и на Съвета относно авторското право и сродните му права в Цифровия единен пазар и за изменение на директиви 96/9/ЕО и 2001/29/ЕО, тези изключително важни въпроси са формулирани в допълнителен документ.

1.3.Как следва да функционира механизмът за разглеждане на оплакванията на потребителите?

Считаме, че защитата на правата на потребителите в рамките на приложението на Член 17 не следва да разчита единствено на оплаквания.

Искаме да обърнем внимание на обстоятелството, че задължението по силата на **Параграф 7**, мерките на чл.17 **да не водят до „предотвратяване на наличието на произведения или други обекти, качвани от ползватели, които не нарушават авторското право и сродните му права, включително когато тези произведения или други обекти са обхванати от изключение или ограничение“**, за разлика от това за недопускане на нарушение на авторски права по Параграф 4, е **безусловно!** В този

смисъл, то трябва да бъде декларирано с конкретни и при това ефективни мерки, а не просто да се подвизава като една декларативна клауза някъде в текста.

Потребителите, твърде очевидно, са икономически най-слабият участник в сложния механизъм на Член 17 и е недопустимо върху тях да се стовари административната тежест по установяване на законосъобразност на каченото от тях съдържание.

В това отношение единствената държава членка, която до момента изобщо се опитва да разработи ефективен механизъм за гарантиране на потребителските права при прилагане на сложната конструкция на Член 17, вместо пасивно да възпроизвежда текстовете от директивата, е **Германия**. Немската транспозиция на Член 17 е отделена в отделен проектозакон, съдържащ 22 разпоредби и е достъпна на английски език³. Считаме, че следва да се обърне специално внимание на механизмите, залегнали в немското предложение и България да се води по тях.

За целите на гарантиране на потребителските права, Германия предлага да се въведе комплексен механизъм, комбиниращ следните инструменти (процедурни и по същество):

- 1) **Предварително обозначаване** от страна на потребителите на законната хипотеза, приложима към каченото съдържание (напр. неизключителен лиценз; образователно изключение, обществено достояние и т.н.) – т.нар. *pre-flagging*. Предварително обозначеното съдържание е „имунизирано“ срещу директно блокиране, освен ако не е **„очевидно погрешно“**. Националният законодател формулира насоки за тълкуване на очевидната погрешност. Потребителят не може да се възползва от опцията за предварително обозначаване, когато каченото се припокрива поне 90% с чуждо защитено съдържание (т.е. изключено е качването на чужд филм или видеоклип).
- 2) комбинация от **„машинно проверими“ изключения и изключения, които задължително подлежат на проверка от хора** (имайки предвид невъзможността по алгоритмичен път да се установява контекст на съдържанието) – това са параграфи 5 и 6 от законодателното предложение:
 - а) На първо място се въвеждат специален режим на прилагане на **технически, „машинно четими“ de minimis изключения**, които маркират употреби, презюмирани за законни (параграф 6)
 - до 20 секунди от индивидуално аудиовизуално произведение или филм;
 - до 20 секунди на отделен аудио запис;
 - до 1000 знака на конкретен текст;
 - конкретна снимка или конкретна графика с обем до 250 килобайта.

3

https://www.bmfv.de/SharedDocs/Gesetzgebungsverfahren/Dokumente/DiskE_II_Anpassung%20Urheberrecht_digitaler_Binnenmarkt_englischeInfo.pdf;jsessionid=A7E7F468EB1083BAA171FCE49FC2CB92.1_cid324?__blob=publicationFile&v=4

- б) Използваните изключения по същество (за образователни цели, пародия и т.н.) задължително следва да бъдат проверени от хора с оглед избягване на незаконосъобразно блокиране на потребителско съдържание (параграф 5).

Въпреки, че този подход не решава всички въпроси във връзка с изпълнения с вътрешни противоречия режим на Член 17, той е първият и засега единствен опит на държава членка да приложи Член 17, предвиждайки **гаранции за избягване на незаконосъобразното ограничаване на комуникационните основни права на европейските граждани.**

В отделен документ ще повдигнем допълнителни въпроси по прилагането на Член 17.

С уважение:

31.07.2020 г.

/ За ЦИФРОВА РЕПУБЛИКА - Ана Лазарова /

ДОПЪЛНИТЕЛНИ ВЪПРОСИ **към Становище по Консултационен документ №3**

Съгласно инструкциите на Министерство на културата в Консултационния документ №3 по **Консултация за транспонирането на Директива (ЕС) 2019/790 на Европейския парламент и на Съвета относно авторското право и сродните му права в Цифровия единен пазар и за изменение на директиви 96/9/ЕО и 2001/29/ЕО**, настоящият документ събира допълнителните въпроси, които от Цифрова Република бихме желали да повдигнем по повод транспонирането на членове 15 и 17 от директивата.

1. Член 15 – “Права върху публикации”, Чл. 15 – “Закрила на публикациите в пресата при използването им онлайн – допълнителни въпроси

1.1. Ефективна уредба на всички приложими изключения и ограничения.

Това изискване е изрично заложено в самият текст на параграф 3 на Член 15 от Директивата, но наблягаме на него поради заварената българска законодателна практика изключенията и ограниченията да се отнасят за авторските права по силата на Член 24 от ЗАПСП, но не и за някои (или всички, какъвто е случаят с т.9 в полза на институциите за културно наследство) сродни права. Тази практика е дискриминационна по отношение на част от правоносителите – авторите, и предпоставка за създаване на правна несигурност за всички участници на пазара. Подобна неконсистентна уредба следва да се избягва.

2. Член 17 – “Използване на закриляно съдържание от доставчици на онлайн услуги за споделяне на съдържание” – допълнителни въпроси

Механизмът на Член 17 е изключително сложен и изпъстрен с вътрешни противоречия, както и с противоречия със заварената уредба. Трудно е да предвидим въпросите, които биха могли да възникнат при имплементирането му в националното законодателство. Считаме, че са налице някои добри идеи, които следва да бъдат разгледани:

2.1. Последващо уточняване на кръга на адресатите

Една от основните критики по отношение на Член 17 по време на дискусиите върху текстовете на директивата беше, че обхваща много по-широк кръг адресати от тези, които са негова цел с оглед т.нар. “разлика в стойността”. С оглед тези критики от уредбата бяха изрично извадени конкретни доставчици, което, обаче, не внесе особена принципна яснота.

Предложението ни е националният текст да заложи изрично предвидените в съображенията на директивата допълнителни ограничения на адресатите като например, че режимът се прилага единствено към онлайн услуги, които играят **важна роля** на пазара на онлайн съдържание, като се **конкурират** с други онлайн услуги за съдържание, като например онлайн услуги за излъчване на **аудио и видео съдържание** за същата публика (Съображение 62) и др.

2.2. Уточняване на правата на използване, които платформата ще придобива, съответно които са разрешени на потребителите в рамките на механизма на Член 17

Правата следва да са добре уредени и да обхващат и възможност за **преработка** от страна на потребителите, доколкото основното потребителско поведение в този тип платформи е свързано с ремиксиране на съдържание (видинг, фен арт, използване на музика за озвучаване на лични снимки и видео и т.н.)

Параграф 4 (2) от немското законодателно предложение съдържа добър механизъм за последващо уточняване на параметрите по придобиване на права.⁴

2.3. Ограничаване на използването на инструменти за автоматично филтриране

4

https://www.bmjv.de/SharedDocs/Gesetzgebungsverfahren/Dokumente/DiskE_II_Anpassung%20Urheberrecht_digitaler_Binnenmarkt_englischeInfo.pdf;jsessionid=A7E7F468EB1083BAA171FCE49FC2CB92.1_cid324?__blob=publicationFile&v=4

2.4. Уточняване на задълженията на правноносителите за предоставяне и маркиране на съдържание, както и за уведомяване (напр. Съображение бб) и обвързването им с механизма на освобождаването на отговорност.

2.5. Ефективно имплементиране на забраната за общ мониторинг – Член 17(8).

С уважение:

31.07.2020 г.

/ За ЦИФРОВА РЕПУБЛИКА - Ана Лазарова /